

MENIGHETSBLADET

Stjørdal - Skatval - Lånke

NUMMER 1, 2021

Gud signe Noregs land, kvar heim,
kvar dal og strand, kvar lund og li.
Han lat det aldri døy, han verje bygd
og øy, han verje mann og møy til
æveleg tid.

Foto: Per Håpnes

4

Min salme og andakten

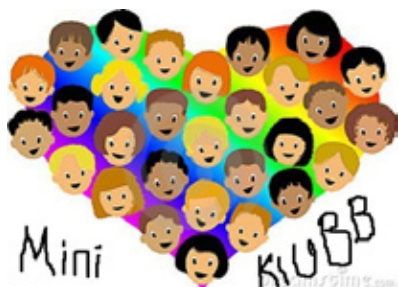
8 og 9

«Kor ska vi reis?»

11

Dåp

MINIKLUBB

Miniklubben holder til i vestibyen på kimen, rett utenfor kirkerommet. Her på miniklubben møter vi ansatte barn mellom 3 og 5 år med foreldre. Når barna kommer har de egne oppmøtekort, her setter de inn klistremerker for hvert besøk. Vi tegner, perler og gjør ulike kreative ting. Underveis i miniklubben får vi høre en bibelhis-

torie fra en av de ansatte. Vi avslutter med kveldsmat for store og små.

Miniklubben har blitt arrangert to ganger våren 2021.

Vi har også en egen facebook side hvor du kan klikke deg inn og få med deg all informasjon som legges ut. Søk opp: Miniklubben Stjørdal Kirke

ETTER SKOLETID:

Etter Skoletid holder til på menighetshuset i Lånke, vegg i vegg med Lånke kirke. Her møter vi ansatte tweens i alderen 10-11 år. Etter Skoletid er for alle som går på 5. og 6. trinn. Her har vi det gøy! Som regel kommer tweens-gjengen direkte fra skolen, så da spiser vi mat sammen. Vi gjør mye forskjellig hver gang vi møtes. Noen ganger har vi quizer og konkurranser, andre ganger lager vi ting som for eksempel lykter av betong! Vi er en kreativ gjeng. Underveis i Etter Skoletid får vi høre en bibelhistorie fra en av de ansatte, temaet i vår er bøller og helter i bibelen.

Etter Skoletid er arrangert tre ganger i vår.

Ung i kirken

AV SOLVEIG FRAFJORD WHITCOMB

Hver onsdag kl 1430 til 1630 er det åpent i kirka på Kimen, for deg som er 15 år og eldre. Her kan du få en kopp med varm drikke, slå av en prat med en av de voksne, eller bare sitte å ta det litt med ro. Kanskje du trenger en pause i hverdagen? På vei til trening eller øving på kulturskolen, kom gjerne innom oss i kirka og få litt påfyll til dagen og uka videre.

De du vil møte der er blant annet ungdomsdiakon Solveig F. Whitcomb og andre som jobber i kirka, og andre ungdommer. I kirka kan du tenne lys om du ønsker det.

Har du spørsmål kan du kontakte Solveig på mob. 98 65 73 12

Menighetsbladet for Stjørdal, Lånke og Skatval menighetsråd

Bankkonto: 4465 25 64426

Utgiver: Stjørdal, Lånke og Skatval menighetsråd

Redaktør: Magnar Rønning

Redaksjonsgruppe: Per Håpnnes, Otto Indergaard, Ingegerd Okkenhaug, Terje Sandaunet Johnsen, Gunn Torill Baeca

Design og produksjon: Fagtrykk AS

Menighetsrådene

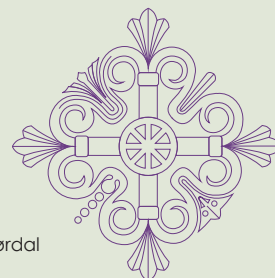
Skatval - Sigurd Larsen
Stjørdal - Randi Kvello
Lånke - Håvard Vigdenes

Kirkekontoret i Stjørdal

Åpent: man – fre 09.00 – 15.00 / Telefon: 74 83 42 20

E-post: kirkekontoret@stjordal.kommune.no

Besøks- og postadresse: Kimen kulturhus, Sandgata 15, 7500 Stjørdal
www.stjordalkirken.no

BARNESIDA

GÅTE PÅ EN MÅTE ;)

EN BUSSTJÅFØR KOM NEDOVER EN GATE. HAN SUSTE RETT FORBI ET STOPPSKILT, UTEN Å STOPPE. HAN TOK TIL VENSTRE DER DET VAR INNKJØRING FORBUDT. HAN PASSERTE EN POLITIBIL PÅ FEIL SIDE AV GATA. LIKEVEL BRØT HAN IKKE EN ENESTE TRAFIKKREGLER. HVORDAN KUNNE DET HA SÆG?

REBUS

Oppgave 1: ABCFHIJKLMNOPQRSTUVWXYZÆØÅ

Svar:

oppgave 2:

J + - L + - ann + - s +

Svar:

HVA ER DITT, MEN
LIKEVEL BLIR
BRUKT MEST AV
ANDRE?

MIN SALME

AV ARNE NYLAND

Fader vor, en hymne av Nils Larsen.

Denne salmen, eller hymnen, har jeg sunget mye både i Norge og i Spania. Har sunget den i Indseth kirke, i sjømannskirken i Albir, i den skandinaviske kirken i Benidorm og på Solgården for å nevne noen steder. Jeg lærte den tidlig med at jeg sang i Lesja blandakor og siden den tid har den sittet som spikret i minnet. Vi har den nå på repertoaret i Stjørdal mannskor.

Jeg kan vel si at jeg har hatt min barnetro hele livet, men den har vokst til en voksen tro, spesielt etter en sykdomsperiode i familien, der jeg hørte en klar stemme som sa at dette med sykdommen skulle gå bra, og det gjorde det. Derfor vil jeg dele denne hymnen med Menighetsbladets lesere og jeg håper å få synge denne hymnen mange ganger i fortsettelsen.

*Fader vor! Kom oss i møte,
Hjelp oss, du som gav din sønn,
der led for oss og døde.
I vort hjem mørke oss knuger.
La oss skimte stjernen over Betlehem.*

*Herre hør!
Hold dine hender over dem som
kjemper
som lider og dør.
Gi oss fred, hør vår bønn!
La det være alle våre tårers lønn.*

*Mine barn, elsker hverandre.
Se jeg gav min sønn
at i hans fotspor i skal vandre!
Lyd mitt ord: elsker hverandre!
Tilgi alt, så blir det dag og fred på
jord!*

Håp!

TEKST: KRISTINE SETRAN

Som vestlending i Trøndelag er det en ting som jeg ikke klarer å forsoner meg med og det er den sene våren. Hvert år ringer min mor meg i februar og forteller at det spirer snøklokker i hagen. Fra da av forventer jeg at «nå skal det være vår». Jeg blir skikkelig nedstemt når jeg nok en gang får høre at «mars er jo en snø-måned» og jeg rister på hodet over at skolens skidag er i slutten av april.

Resultatet er at jeg har begynt å glede meg så utrolig masse til at det blir vår! Jeg tolker hvert lille vårtegn som et håps-tegn. Hver dag med snøsmelting er et skritt nærmere våren. Hver hestehov og katt-labb forteller at nå nærmer det seg.

Når Peter taler på pinsedagen så sier han noe om håpet: Alltid har jeg Herren for mine øyne, for han er ved min høyre side, jeg skal ikke vakle. Derfor gleder mitt hjerte seg, og min tunge jubler, og selv kroppen skal slå seg til ro med håp. (Apgj. 2.25-26)
Peter og vennene hadde vært gjennom

mye mellom påske og pinse. Flere ganger hadde de sett et glimt av Jesus. Men de var ikke helt sikker på at det var sant at han var levende igjen. Men glimtene var håps-tegn og Peter sier: «Selv kroppen skal slå seg til ro med håp».

Dette året har håps-tegnene blitt viktigere enn noen gang. Og nå ser vi endelig mot lysere tider. Det kommer stadig nye håps-tegn: Flere blir vaksinert og det er håp om en mer normal hverdag. Kanskje kan vi tillate oss nå å senke skuldrene litt og la kroppen falle mer til ro med håpet om en fin vår fremfor oss.

Og til de av oss som strever med troen, slik Peter gjorde mellom påske og pinse. Kanskje skal vi legge fra oss alle de innviklede tankene om tro. Og så kan vi bare håpe på at Gud finnes og at han har omsorg for oss. Og så kan vi la kroppen få slå seg til ro med håp.

*Kristine Setran
Sokneprest i Lånke*

KONFIRMASJON OG KORONA

TEKST: K????? FOTO: K???????

Konfirmasjonsgudstjenester, hva er vel flottere enn å se forventningsfulle ungdommer på rekke og rad i sine hvite kapper i prosesjon opp kirkegulvet?

Hva skjedde? Ifjor ble konfirmasjonene utsatt til høsten, og de flotte hvite kappene hang ubrukt.

Historien gjentar seg også i år. Mange hadde håpet at vaksinerings og gode smitteverntiltak kunne medføre normal avvikling av konfirmasjonene i år. Slik har det dessverre ikke gått, og på et gitt tidspunkt i vinter ble det bestemt at også årets konfirmasjoner må utsettes til høsten.

Hvordan er det å være 15 år, og føle at ungdomstida nærmest blir satt på vent, og i tillegg få beskjed om at konfirmasjonen utsettes?

Menighetsbladet har spurt noen av årets konfirmanter om hvordan de ser på denne utsettelsen.

Fra Stokkan ungdomsskole fikk vi en prat med Petter Sakshaug, Kjell Kristian Byberg og Olivier Røssing.

Petter Sakshaug, Kjell Kristian Byberg og Olivier Røssing er konfirmanter frå Stokkan Ungdomsskole

-Hva synes dere om at konfirmasjonen er flyttet til i høst?

Her er guttene samstemte, og mener at dette ikke har så stor betydning. Det gir bedre tid til konfirmasjonsopplæring, og ikke så travelt med å delta på nok antall gudstjenester.

-Hvorfor velger dere å konfirmere dere?

Mens Petter framholder det å opprettholde tradisjon og gjøre som resten av familien, mener Olivier at det er dette som er vanlig og at det er naturlig å konfirmere seg i kirka. Kjell Kristian mener at foreldrenes

ønske er viktig, og at gavene man får selvfølgelig spiller en rolle.

-Alle konfirmanter må delta på åtte gudstjenester i løpet av konfirmasjonsforberedelsene. Hva synes dere om dette antallet?

I og med at vi har så god tid, spiller ikke dette så stor rolle, men til slutt lander guttene på at ca 5 obligatoriske gudstjenester hadde vært passelig.

Menighetsbladet ønsker alle konfirmanter lykke til videre.

TEKST: ASBJØRN JOHNSEN

Jubileum for 50-årskonfirmanter

Årets 50-årskonfirmanter skal markeres også i år. Det vil si personer født i 1956 og konfirmert i 1971. 26. september vil det bli gudstjeneste i Værnes kirke og med sosial samling etterpå i kirkestallen. Det er derfor bare å merke av datoen for dere dette gjelder!

En viktig del av arbeidet med en slik samling, er å spore opp adresse og telefonnummer til alle i det aktuelle årskullet. Oversikten som finnes, inneholder kun navn og fødselsdato. Det må derfor gjøres en jobb med å innhente nødvendig kontaktinformasjon for alle. Erfaringsmessig ordner dette seg når 3-4 personer fra årskullet hjelper til. Det vil derfor være fint om de som ønsker å bidra, tar kontakt med Asbjørn Johnsen på 970 14 730. Oppgaven er faktisk ganske interessant, og det tar ikke lang tid når tilgjengelige søkemuligheter kombineres med kjennskapet man har om de man ble konfirmert sammen med.

Formell invitasjon vil bli sendt alle jublantene når Kirkekontoret får navnelista med nødvendig kontaktinformasjon.

KONFIRMANTER FRA LÅNKE OG ELVRAN

TEKST OG BILDE: KRISTINE SETRAN

I Stjørdal kirke, Kimen, sitter tre konfirmanter fra Lånke og Elvran klar til konfirmant-time. En del av undervisningen er i Lånke kirke, men mange av timene er sammen med de andre konfirmantene i kommunen. I dag er temaet «fasteaksjonen»: Hvert år samler konfirmanter fra hele landet inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid. I år som i fjor er aksjonen digital. Men konfirmantene er likevel samlet for å lære om hva pengene de samler inn brukes til.

Stian Rønning og Jo Audun Øverkil Hope skal konfirmeres i Lånke kirke, Ola Hermann Julseth i Elvran kapell. Denne dagen er de tidlig ute til undervisningen og rekker et par ord med menighetsbladet før undervisningen starter.

Hva tenker dere om at konfirmasjonen blir utsatt til høsten?
Guttene er rimelig samstemte: Det går greit ja, selv om det er litt lengre å vente. Det er jo digg med sommer også. Men det er jo litt dumt. Det hadde vært greit å være ferdig med det også. En av guttene skyter inn med et glimt i øye. – Men mamma syntes det var greit. Da fikk hun bedre tid til å ordne alt klart. Stian og Ola Hermann har bursdag rett rundt den nye konfirmasjonsdatoen, så de er litt spent om det blir noen bursdagsfeiring i år da. Eller kanskje kan man si det i år blir tidenes bursdagsfest.

Fra venstre: Stian Rønning, Jo Andre Øverkil Hope og Ola Hermann Julseth.

I konfirmasjonstiden må dere jo gå på 8 gudstjenester. Hva tenker dere om det?

Guttene er godt i gang. De har gått på 5 gudstjenester så langt og synes egentlig det er ganske greit å gå på gudstjeneste. Det er jo også mulig å se gudstjenester på nett. Men det er mye bedre å gå på gudstjenesten «live». Hvis vi ser på nett, må vi også svare på oppgaver. Dessuten er det kjedeligere å se på nettet enn å være i kirka.

Hva betyr egentlig konfirmasjon for dere?

De må tenke litt, men ikke så lenge. Det er jo tradisjon, sier Stian. Og på en måte var det jo starten på voksenlivet, legger Ola Hermann til. Enig med dem, avslutter Audun.

Konfirmantopplæringen på vent

TEKST: PER HÅPNES

Konfirmant opplæringen i Nedre Stjørdal er satt på vent til mai måned og grunnen er at konfirmasjonene er utsatt til september, på grunn av cowi pandemien. Det kan være av interesse å se på hvilke planer som finnes for trosopplæring i Den norske kirke.

Gud gir - Vi deler er satt som overskrift på planen for trosopplæringen og vi tar et utsnitt av planen her:

RAMMER FOR KONFIRMASJONSTIDEN

Konfirmasjonstiden gjennomføres normalt det året konfirmantene fyller

15 år. Konfirmasjonstiden gjennomføres over et tidsrom på minimum åtte måneder og har et anslått omfang på 60 timer. I løpet av et døgn på leir eller liknende kan det beregnes inntil åtte timer trosopplæring. For å ivareta at konfirmasjonstiden gir jevnlig kontakt mellom konfirmanter og menighet, kan ikke leir utgjøre mer enn 50 prosent av konfirmasjonstidens totale omfang.

Konfirmasjonstiden gjennomføres i rammen av menighetens fellesskap, i et samvirke mellom ansatte og ulønnede medarbeidere. Konfirma-

sjonstidens helhetlige preg og store omfang gjør det naturlig at menighetens stab samarbeider tverrfaglig om planlegging og gjennomføring, slik at undervisning, gudstjenesteliv, diakoni, kirkemusikk og samarbeid med menighetens øvrige arbeid inngår i en helhetlig tilrettelagt konfirmasjonstid i rammen av menighetens fellesskap.

Kirkeloven fastslår i paragraf 36 .at «Konfirmasjonsopplæringen skal ikke legges til skolens tid, med mindre særlige grunner tilsier det og kommunen har gitt sitt samtykke».

SKATVALSKONFIRMANTENE

TEKST: INGEGERD OKKENHAUG

Når en er 14–15 år, er det ekstra spennende å vite at en skal konfirmeres. På Skatval har det i mange, mange år vært mai som har fått være ramme rundt den store dagen. Så kom denne pandemien som ødelegger for både det ene og det andre, til og med for Skatvalskonfirmantene, ikke bare ett år, men to i og med at fjorårets konfirmasjon også ble flyttet.

Menighetsbladet har også spurt to Skatvalskonfirmanter hva de synes om at konfirmasjonen er utsatt. Sigrid Forbord Hoseth og Solveig Larsen Røkke er enige i sine svar. Ut fra situasjonen er det det best at den store dagen blir utsatt til smittefaren er langt mindre. Til høsten er det langt mer sannsynlig at de med god samvittighet kan feire dagen med gjestene som inviteres. De håper de trygt kan glede seg til en normal konfirmasjon med familie og inviterte når dagen kommer.

Jentene får spørsmål om de synes det er greit å være til stede i kirka åtte gudstjenester i løpet av forberedelses-

tida. Dette synes de er helt greit. Koronatiden har gjort at de delvis har hatt alternativer, for eksempel digitale gudstjenester. Gjennom dette har de fått et godt innblikk i kirkas oppgaver, og slik fått bedre kjennskap til det den står for enn det de hadde tidligere.

Tradisjon er viktig når de får spørsmål om hvorfor de velger å konfirmere seg. Kirka har gjennom flere generasjoner vært naturlig når det gjelder dåp, konfirmasjon og bryllup. Det

Sigrid Forbord Hoseth

Solveig Larsen Røkke

føles derfor riktig for både Sigrid og Solveig å velge nettopp Skatvalskirka når de skal konfirmere seg.

Maikonfirmasjon blir det ikke, men når de i lang tid har ventet, får de bare vente litt til, litt til og så er den store dagen der. Kanskje blir den ekstra fin nettopp fordi den er så etterlengtet, ikke bare for konfirmantene, men også for alle som endelig kan feire sammen med hovedpersonene.

KONFIRMASJONSTIDENS GUDSTJENESTER

TEKST: PER HÅPNES

I plan for trosopplæring i Den norske kirke finner vi også en plan for konfirmasjonstidens gudstjenester:

Å møte Guds ord og sakramentene i gudstjenestefelleskap er helt sentrale måter å erfare tro i praksis på. Gudstjenestenes sentrale plass i trosopplæringen gjenspeiles også i konfirmasjonstidens gudstjenester og i konfirmasjonstidens plass i menighetens fellesskap.

Det er positivt både for konfirmantene og for hele menigheten som lærende fellesskap at konfirmantene involveres i forberedelse og gjennomføring av hele eller deler av gudstjenesten. Gjennom tilstedeværelse, deltakelse og medarbeiderskap kan konfirmantene bidra til et mang-

foldig gudstjenesteliv. Ved at konfirmantene nevnes særskilt i forbønn, er de på en særskilt måte omsluttet av menighetens forbønn gjennom hele konfirmasjonstiden.

Konfirmasjonstiden skal inneholde minimum åtte gudstjenester. De særskilte gudstjenestene knyttet til konfirmasjonstiden er gudstjeneste med presentasjon, samtalegudstjeneste(r) og konfirmasjonsgudstjeneste med forbønn for den enkelte konfirmant. Konfirmantene bør møte ulike former for gudstjenester i løpet av konfirmasjonstiden, jf. gjeldende bestemmelser i Gudstjenestebok for Den norske kirke. Arbeidet med gudstjenestene må legge til rette for både visjon og mangfold, samtidig som gjenkjennelse og lokalt særpreg ivaretas.

Kor ska vi reis?

TEKST: VIGGO VALLE

Dette er et kjent spørsmål for oss som hører på Viggo Valle sin påske-labyrint i radio og også på TV i påsken i år. Vi blir med Viggo på en reise til Fredvang i Lofoten. Deretter til Tennessee i USA.

Mine barndomsminner fra påske handler ikke om skiturer og påskefjell. Oppvokst som jeg er i et fiskevær på yttersiden av Lofoten, Fredvang, er det heller minnene om langfredagsfjæras som sitter i. Siden kirkemøtet i Nikea i 325 fastsatte 1. påskedag til å være første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn, opptrer sola og månens gravitasjonskrefter i fellesskap hver påske med å dra ekstra hardt i tidevannet på jorda. Rundt langfredag opptrer det derfor en ekstra stor flo og fjære. På hjemplassen min ligger en øy

rett nord for Vallneset som vanligvis er omflødd. Den minner med om Knut Hamsuns dikt «En skjærgårdsø»: «Nu glider båten mot skjærgårdsøen, en ø i havet med grønne strande. Her lever blomster for ingens øyne, de står så fremmed og ser meg lande». Diktet skrev jeg stil om på gymnaset til karakteren 5. Men langfredag falt sjøen så mye at man kunne gå på sandbanken fra Vallneset ut på øya bare med støvler på beina. Så en utflukt dit med kakao og lefse som niste, var det mange som benyttet seg av akkurat disse merkelige dagene. Her kunne man se på de gamle hustuftene etter forfedre som bodde her i riktig gamle dager, og kjempe om herredømme over øya mot illsinte vadefugler som ikke ville la mennesker forstyrre de utenkte hekkeplassene.

Hjemme på småbruket Sørvalle hadde mamma og pappa høner som forsynte oss med egg til eget hushold. Men når det skulle bakes til høytidene, strakk ikke egen forsyning til. Jeg ble sendt til Alsine en kilometers vei oppover bygda for å kjøpe egg fra hennes noe større produksjon. Yngstemann, altså jeg, fikk jobben. Jeg ruslet med penger fra mamma i lomma og med et tomt blikkspann fra Nidar-Erbe i hånda, den for meg lange veien, til Alsine. Vel framme rev Alsine gamle Lofotposter i remser, pakket omhyggelig hvert rengjorte egg inn og la dem ett og ett i spannet. Etter å ha gjort opp med medbrakt kapital, var det så å frakte den dyrebare lasten hjemover uten å knuse eller briste ett eneste egg. Og med en plutselig overflod av egg hjemme, kunne jeg få noen til disposisjon for å blåse ut plommen

Foto: Tripadvisor

Fredvang.

Her i garasjen i Husbyhagen blir både påskelabyrint og andre program laget.

og eggehviten for å male på skallet med vannfarger i gilde påskefarger. 1. påskedag samles vi hele familien rundt frokostbordet for å spise en solid eggefrokost. Min faste påskespøk var å plassere mitt uthulte egg i pappas eggglass, og han spilte antagelig stort årlig skuespill med å være overrasket og paff da han kakket toppen av egget og fant det tomt! Siden var det å høre festgudstjenesten på radio og synge med på «Påskemorgen slukker sorgen» og «Deg være ære» – to salmer som er så lette å synge!

I mitt yrkesaktive liv har jeg praktisk talt aldri hatt påskeferie som mange andre har. For som utdannet programingeniør hadde jeg vakt på Hovedkontrollen i NRK P2 som kontrollerte og sendte alle radioprogrammer på kanalen, enten første eller siste del av påska. Fra 1987 begynte jeg som programleder med Påskelabyrinten og har med to års unntak vært på jobb alle

påsker til nå. Det er ikke noe savn med å ha fri, for jeg tar det igjen med fri på andre tiden av året når andre jobber!

I de 23 årene jeg bodde i Hommelvik var det kjekt å gå i kirka 1. påskedag. Veien dit var kort – både jeg og kirka holdt til i sentrum, og det føltes riktig å gå dit. Da kunne jeg synge mine barndoms salmer både som enkelt menighetsmedlem og som kormedlem i Cappella som ofte stilte opp for å betale tilbake for lån av Mostadmark kapell til øvelser. Det gir en egen følelse å sitte i den fine kirka og synge de gamle, kjære salmene som uttrykker gleden over påskas under.

Før påska i 2002 var jeg sammen med fotografen Øivind Olsson på reise rundt om i USA for å lage oppgaver til TV-programmet «Billetten» som ble sendt fra Café Rampa i Hommelvik. Da vi kom til byen Chattanooga i Tennessee, oppdaget vi at en ås ved byen, Lookout

Mountain» var fin å kunne ta oversiktsbilder av byen fra. På toppen var det et besøkscenter styrt av det offentlige. Vi gikk inn og spurte om vi kunne få filme i parken der. En eldre pensjonert offiser i hæren var bestyrer, og han fortalte at vi måtte betale 100 dollar for å gå inn der. Jeg forklarte at vi gjorde opptak for norsk TV og at vi ikke hadde noe budsjett for å betale for bilder tatt i en offentlig park. Vakta ble veldig lei seg og ringte sine overordnede for å få dispensasjon, men fikk nei. Han kalte meg bort til seg og sa: «Nå skal jeg si noe som du ikke har hørt. Hvis dere kjører ned til foten av åsen, vil dere finne en hytte som heter Craven Cottage. Derfra går det en sti på baksiden av åsen opp til denne parken. Den er på om lag 1 ½ mile, og hvis dere går den, kommer dere inn i parken som turgåere, ikke som besøkende, og dere slippe å betale. Men dette har jeg ikke sagt», avsluttet han med et glimt i øyet. Øivind og jeg kjørte ned, fant hytta og bestemte oss for å gå turstien opp igjen, han med kameraet, jeg med stativet. Da vi kom opp satte Øivind i gang med å filme, mens jeg gikk ned igjen for å hente bilen og kjøre bilveien opp. Da jeg kom fram, hadde Øivind fått gode opptak av byen fra oven. Vi bestemte oss for å gå inn igjen til vakta for å gi han et minne fra oss. Jeg sa: «Hei, jeg hadde en drøm om en hytte og en tursti, og det viste seg at jeg var sanndrømt! Vi fulgte stien og har fått aldeles praktfulle bilder av Chattanooga! Men for at du også skal være sanndrømt, gir jeg deg en NRK-OL-pin fra det nettopp avsluttede OL i Salt Lake City. Den eldre mannen tørket noen tårer før han avsluttet kommunikasjonen med: «I'm very glad you had that dream, Sir!»

Viggo lyttende til «Ti i skuddet».

KIRKELIG FELLESRÅD I STJØRDAL

– HVA GJØR VI, OG HVEM ER VI?

Stjørdal kirkelige fellesråd består av to medlemmer fra hvert av de fire menighetsrådene i sognene Stjørdal, Hegra, Lånke og Skatval. Kommunen har en representant, samt prosten som er biskopens utpekte representant i rådet. Arbeidsutvalget, kirkelig administrasjonsutvalg, samt lønns- og forhandlingsutvalg, er sentrale i den daglige driften for å ivareta fellesrådets oppgaver. Administrativ leder er kirkeverge Oddbjørn Eide.

Fellesrådets oppgaver

Fellesrådets hovedvirksomhet er lovregulert gjennom Kirkeloven og Gravferdsloven. Dette innebærer administrative og økonomiske oppgaver på vegne av sognene, samt ivareta den kirkelige virksomheten i kommunen. Fremme samarbeid mellom menighetsrådene og ivareta sognenes interesser overfor kommunen, er andre lovpålagte og viktige gjøremål. Stjørdal kirkelige fellesråd har ansvaret for til sammen 5 kirker, 3 kapell og 7 kirkegårder med totalt ca. 120 daa kirkegårdsareal.

Økonomi og ressurser som forvaltes av fellesrådet

Total budsjetttramme er vel 21 millioner kroner. Fellesrådet hadde i 2020 arbeidsgiveransvar for 24 personer fordelt på ca. 20 årsverk. Medarbeiderne sine arbeidsoppgaver spenner vidt. De dekker det meste for at vi skal ha en velfungerende kirke som forkynner vår tro, tar vare på kirkelige verdier, til mer praktiske oppgaver som blant annet stell av kirkegårder.

2020 et utfordrende år

Som med andre virksomheter i 2020, har covid-19 påvirket fellesrådets aktivitet. Mye av det planlagte arbeidet ble endret, utsatt eller måtte avlyses. Av kirkelige handlinger i kommunen, har det blitt gjennomført færre gudstjenester og antall vielse er omtrentlig halvert sammenlignet med hva som har vært vanlig. Sognene har på tross av pandemien, klart å opprettholde et aktivt konfirmantarbeid med undervisning, gudstjenestearbeid med praktiske tjenesteoppgaver og konfirmasjonsleir. Arbeid rettet mot barn og unge prioriteres høyt. Den norske kirke i Stjørdal jobber aktivt for å

kunne bidra inn mot alle kommunens innbyggere på mange områder.

Driftsmessige oppgaver har stort sett vært gjennomført som planlagt. Det arbeides blant annet med en plan for utbedring/nye tak på de fleste av kirkene, videreutvikle minnelunder og tekniske oppgraderinger av kirkene der det er nødvendig. Kanskje får noen av kirkene etter hvert tak med solcellepaneler for å produsere noe av strømmen de bruker?

Medlemmene i Stjørdal kirkelige fellesråd

Samtidig med kommunevalg gjennomføres kirkevalg. Der blir medlemmer til menighetsrådene valgt for 4 år. Hvert av de 4 menighetsrådene har utpekt 2 av sine medlemmer til å være en del av kirkelig fellesråd. På denne måten får medlemmene i fellesrådet være med på beslutninger som angår vår kristne tro og hvordan vi best kan forvalte vår kulturarv. Det er oppgaver som gir mening og bør være interessant for alle med hjerte for kommunen, uansett hvilken menighet man hører til!

Medlemmer i KF. Fremre rekke fra venstre: Stig Morten Prestmo, Lillian Solstad, Anne Grete Grønning Aune, Annette Jensen
Bakre rekke fra venstre: Håvard Vigdernes, Asbjørn Johnsen, Håkon Magnus Skjelstad, Jon Henrik Gulbrandsen
Ikke til stede: Mary Johanne Fossen, Olaf Skjervold

En liten gave som betyr mye

I dåpen blir vi alle innlemmet i Guds omsorg, får den hellige ånd og blir del av en stor og verdensomspennende familie.

Felles for alle kristne trosretninger er at vannet er et sentralt element i denne viktige handlingen.

Hver gang et lite barn blir døpt i våre menigheter i Stjørdal, får dåpsbarnet en symbolsk gave fra menigheten.

Det ene er en strikket lue, laget av flittige, frivillige hender i menighetene. Det andre er en flott dåpsklut i godt materiale med en brodert due.

Den praktiske bruken er jo selvsagt at man får tørket dåpsbarnets hode, samtidig som den broderte duen er et håndfast bevis og symbol på at barnet nå har fått Den hellige ånd.

Opp gjennom årene er det blitt delt ut hundrevis, om ikke flere tusen, slike dåpskluter.

Håpet er at familiene tar vare på dåpskluten, og tenker gjennom at man ved å døpe sine barn faktisk er med og gir mennesker på den andre siden av kloden en bedre hverdag og hjelp til å klare seg i en tøff verden.

Dåpsklutene broderes av kvinner på Madagaskar, og på denne måten gir salget av disse serviettene håp for framtiden for seg og sine.

Svært mange norske menigheter kjøper dåpskluter fra Madagaskar, og denne virksomheten sysselsetter ca 30 kvinner.

Flott gave til dåpsbarnet hjelper familier på Madagaskar.

FAR OG SØNN I SAMME DÅP

Dåpen er ett av våre viktigste sakramenter, og Jesus sier selv «la de små barn komme til meg og hindre dem ikke.» Søndag 14. mars var en stor dag både for kirken og ikke minst for familien Ulriksen Lundemo fra Stjørdal. Oppmøtet i Værnes kirke fra slekt og venner var stort, dessverre med antall begrenset av smitteverntiltak.

En spesiell dag også for prest Linda, som fikk gleden av å døpe først far, Marius Andre Ulriksen Lundemo, og deretter siste skudd på stammen, Rene Eriksen-Lundemo.

Det hører med til historien at begge «dåpsbarna» oppførte seg eksemplarsk gjennom hele seremonien. Rene får muligheten til å fornye sitt dåpsløfte om 15 år i konfirmasjonen, mens far var dette et veloverveid skritt å ta nå.

«Dåpsbarnet» forteller Menighetsbladet at han ble borgerlig konfirmert som ungdom, og tenkte ikke så mye mer over dette hverken da eller senere. Da han selv ble far, og spørsmålet om dåp kom opp, begynte tankene å dreie seg omkring temaet også for egen del. Da det ble bestemt at lille Rene skulle døpes i Værnes

kirke, mente far at dette kunne være en fin anledning til selv å bli døpt på «skikkelig» vis.

Det hører med til historien at dåpsbarnets tippoldeforeldre i sin tid var med og startet Misjonskirka på Stjørdal, og på en måte føles det som om ringen er sluttet.

Den lille familien bor i Fossliområdet, og på spørsmål om det nå blir stort dåpselskap, er svaret at det må utsettes til pandemien er over og hele storfamilien kan delta.

En annerledes julegudstjeneste i Lånke

TEKST OG FOTO: EGIL RØMO

Fjorårets gudstjeneste i Lånke på julaften ble gjennomført utendørs.

Det var koronaen som var over oss og fortsatt er der som tvang oss til det. Førte personer var til stede da sokneprest Kristine Setran entret kirke-trappa Lånke kirke.

Gudstjenesten som ble gjennomført var kort og innholdsrik i en kald tilværelse med sur vind og kuldegrader.

Håper det ikke blir flere år sånn. Det må være lov til å håpe at årets julegudstjeneste blir gjennomført inne i et varmt kirkerom.

Driftsenheten som omtalt på side 17 har sitt tilhold på Driftscentralen

Her har de sitt tilhold og bygningene er godt tilpasset til de arbeidsoppgavene de har. Det er gode arbeidsrom og kontorer med spiseplass og garderober for kvinner og menn. Det finnes også er rommelig og god garasje plass for maskiner og utstyr.

På de andre kirkegårdene finnes det garasje plass for en del utstyr slik at de slipper å kjøre med seg utstyr

hele tiden. På enkelte kirkegårder er det ikke egne spiserom slik at må bruke sakristiet i kirken..

NY KIRKETJENER PÅ PLASS I SKATVAL

TEKST: INGEGERD OKKENHAUG

Fra 1. januar er Bjørn Wengstad ansatt som kirketjener på Skatval. Han har allerede vært i jobben noen måneder, men som alt annet i disse koronatider har jobben vært noe annerledes enn det vanlige. I de tilfeller det har vært folk til stede i kirka, har en del av jobben vært å sørge for håndsprit til de som kommer og den slags. Gudstjenester inne i kirka har til dels blitt erstattet av gudstjenester ute, og dermed kommer nye oppgaver. Lydanlegg må på plass, og kirketjeneren må forsikre seg at dette fungerer som det skal også utendørs.

Kirketjenerstillingen er ikke så stor, men det er en viktig jobb å låse opp kirka og gjøre den klar til folk kommer sammen i den, alt skal være på plass når kirkeklokkene klinger utover bygda som hans mor kom fra i unge år, han er jo halvt skatvalsbygg!

Det er godt å komme til ei åpen og varm kirke, kirketjener Bjørn sørger blant annet for at det er slik.

Velkommen til jobben i Skatval!

NY KANTOR I STJØRDAL

TEKST OG FOTO: PER ANTON LEITE

Elina Karpinska begynte i stillingen etter påske.

Elina er født og oppvokst i Riga i Latvia, og har utdanning i komposisjon og Kirkemusikk derfra. Kom til Norge for vel 20 år siden, og har jobbet i kirken i Namsos. I tillegg har hun jobbet ved Olav Duun vgs. og ved musikkskolen i kommunen. Elina har bidratt sterkt til det musikalske livet i Namsos gjennom disse årene, og nå er hun klar for nye utfordringer hos oss. På spørsmål om hvorfor hun ville til Stjørdal trekker hun fram de store mulighetene som ligger i arbeidet i Kimen kirke, kombinert med det tradisjonelle som knyttes til Værnes. Vi gleder oss til å bli bedre kjent med Elina etter hvert, og ønsker henne hjertelig velkommen til oss.

Drømmen om ...

EGIL RØMO

Det kan enkelte ganger surre i hodet om ting og tang når man legger seg for å sove før den søte søvn kommer sigende inn.

Dette opplevde jeg en natt i påskea i år, det kan høres ut litt merkelig at sånne tanker kommer når en er i sin dype søvn.

Kona og jeg snakket en kveld om at det ikke hadde kommet noe menighetsblad i postkassen før påskea, det var da merkelig. Det har etter hvert blitt en tradisjon med menighetsbladet til påskea i mange år tidligere.

Om det var mangel på lesestoff i påskea vet ikke jeg, iallefall dukket ikke menighetsbladet opp i postkassa.

Våknet som vanlig i rett tid, morgenen etter diskusjonen om det manglende og etterlengtede menighetsbladet. Men, noe spesielt var det å våkne denne morgenen. Svett og klam etter nattens drøm.

Drømte om at menighetsbladet likevel hadde kommet ut til påskea. Men da i en helt ny drakt.

Et lite hefte, nærmest som en Pocket blad. Mange sider var blanke og det

var sider med det vi kaller «sladderstoff». Jeg skjemte meg over det jeg så, selv om navnet mitt var tatt bort fra redaksjonsgruppen. Redaksjon var helt ukjent, mener å ha et navn inne i pannebrasken, Oda Cecilie, et helt ukjent navn for meg.

I den skrivende stund har jeg fått bekreftet at det kommer et helt ordinært og nytt menighetsblad på mai. Det er bra, kanskje mine drømmer blir om det menighetsblad da.

Sånn kan det gå når man tenker på ting, og som kommer igjen under den dype søvn.

Det finnes sikkert mange der ute som drømmer om natta, men kanskje ikke om mangel på menighetsbladet.

Sånn går det når en avdanket redaksjonsmedlem i menighetsbladet i mange år mangler påskenummeret av et fantastisk blad.

NYE KIRKE- TEKSTILER

TEKST OG BILDE: LILLIAN SOLSTAD

Tekstilkunstnerne Bjørg J. Eigard og Ragnhild Bjørseth Rønning har igjen skapt noe særdeles vakkert til Stjørdal kirke. Alterteppe og prekestolklede i fiolette farge ble presentert. Det ble en spesiell time med kunstnerne. Her sammen med sokneprest, Per Anton Leite.

Les mer på neste side.

LYS OG HÅP OVERVINNER MØRKET

TEKST: LILLIAN SOLSTAD – FOTO: ODD-RUNE WANG

De har igjen tenkt dypt og bredt, tekstilkunstnerne Bjørg Eigard og Ragnhild Bjørseth Rønning.

Med deres kunnskap om liturgi og kristen kunst har de skapt tekstiler i den fiolette fargen og lagt inn elementer som beriker gudstjenesten og kirkerommet. Den fiolette fargen symboliserer forberedelse, oppgjør og sorg. Tekstilene brukes i adventstiden, i fastetiden til og med påskeaften, på bots- og bededagen, ved gravferd, skriftemål og sørgegudstjenester.

Både alterteppet og prekestolklode viser mørket, blod, tornekrone, kors og smerte, men lyset og håpet

er fremme. Lys og håp er markant i kunsten deres som ble levert til Stjørdal kirke. Lyset overvinner mørket, Gud er med i smerten, det gir håp.

Kunstnerne har kjent på den smerten land og folk kjenner i dag og har kjent på lenge, den triste pandemien som alle mennesker i denne verden vet mye om. De har påført tekstilene koronakula med sine tagger, men lyset slipper gjennom den og. Vi ser også en strøm av flyktninger som er på vei, et tidstypisk trekk med krig, sult, terror og sykdom.

Sentralt i tiden vi lever i har de støttet seg til salmen «Vi rekker våre hender

frem, som tomme skåler. Kom til oss, Gud, og gi oss liv fra kilder utenfor oss selv....» Salmen er forfattet av Svein Ellingsen. Kunstnerne har også gått til Bibelen, til Joh. 1,3-5 «Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til i ham, var liv, og livet var menneskenes lys. Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det», og fra Jeremia 29:11 «For jeg vet de tanker jeg tenker om dere, sier Herren ;Det er fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere fremtid og håp» Salme- og bibelhenvisningene samt Kyrrie er sydd inn i både alterteppet og i prekestolklode. All symbolikken hviler på konturene av Kimentrappa som bukker seg frem eller opp, alt ettersom man ser.

Bjørg og Ragnhild synes det er fint om folk besøker kirken og selv undres. Deres produkter skal være meningsbærende og gi mulighet for refleksjon, håp og trøst.

Stjørdal menighet har fortsatt stort behov for gaver for å få finansiert tekstiler til vår nye kirke i byens sentrum.

Gaver kan gis til **bankkonto nr 4465 25 64426** eller **Vipps: 122978**

Takk for bidrag.

KISTEBEGRAVELSER – MINNELUNDER

TEKST OG BILDER: PER HÅPNES

På Værnes kirkegård finnes det en minnelund for nedsetting av urner både navnet og unavnet, i tillegg til kistebegravelser. På kirkegårdene på Skatval, Lånke og Elvran er minnelunder på plass.

Det er fortsatt 67 % som velger kistebegravelser og om lag 33 % som velger kremasjon og urnenedsettelse i Stjørdal. For landet for øvrig er tallene 65% for kistebegravelser og 35% for kremasjon og urnenedsettelse. Med skiftende tider har også begravelsene forandret seg og jeg ser for meg Erik Werenskiolds bilde fra slutten av 1800 tallet med tittelen «Bondebegravelse» Her er det familien og naboer som graver grava og som graver over den døde. Læreren/klokkeren eller en fra familien leser fra postillen og det synges en salme. Presten foretar den ordinære begravelsen i ettetid. I tiden etter har vi hatt kirketjenere for hver kirke som har foretatt graving og gjengravning av gravene på kirkegårdene.

Det er allerede satt ned mange urner på den navnedde minnelunden på Værnes kirkegård og det er også satt ned noen på den unavnede. Det er søkt om utvidelse av den navnedde minnelunden da de 128 plassene snart er oppbrukt. Minnelunden båndlegger et areal på 25 gange 25 meter. I Stjørdal har vi et voksende folketall og pr. dato har vi over 24.000 og vi er stadig i vekst. Det krever etterhvert store arealer på kirkegårdene. Videre er det mange som kvier seg for å ta på seg ansvaret for stell og pynting på familiens graver og mange bor langt borte og av den grunn ikke har mulighet for å ta på seg denne oppgaven. I dag kan man kjøpe denne tjenesten hos Kirkevergen her på Stjørdal. På minnelunden vil det settes opp navnet på den som er nedsatt der på en minne-søyle og det vil bli pyntet med blomster og kranser på et felles sted i minnelunden. Er det plass i blomster-vasene som står der så kan man sette

ned avskårne blomster i vasene når man er på besøk.

Når det gjelder kistebegravelse så er det gratis å bli begravet og festeavgift løper først etter 20 år. Kostnadene med kistebegravelse er: Minnesmerke (støtte) bed foran minnesmerke og stell og vanning..

Vi siterer kirkeverge Oddbjørn Eide om at det koster 30.000,- kroner å etablere en ny kistegrav. Hvis vi må utvide kirkegården med 100 gravplasser så vil det koste Stjørdal kommune ca. tre millioner kroner alt etter det jor-

dinnholdet som skal opparbeides. Ved å bruke den navnedde minnelunden sparer både fellesskapet og den enkelte pårørende ganske mye penger. En plass i 20 år på den navnedde minnelunden i Stjørdal koster i dag en engangssum på kr. 11.890,- incl. mva for innenbysboende og kr. 14.840,- for utenbysboende incl. mva. Dette inkluderer navneplate på minnesmerke og flott stell av minnelunden. Etter 20 år betales vanlig festeavgift for plassene på den navngitte minnelunden. I dag er festeavgifta kr. 255,- pr. år som innkreves for 10 år.

Erik Werenskiolds berømte maleri «En bondebegravelse» fra 1885.

Erling Arnfinn Kvål AS
AUT. MASKINENTREPRENØR

SpennArmering As
BETONGENTREPRENØR

Kirkevergen formidler salg av gravstein på samtlige kirkegårder i Stjørdal. Se utvalget på www.gravstein.no.

For råd og veiledning ring kirkevergens kontor 74 83 42 20.

2. GENERASJON HYLDMO

VÆRNES
Begravelsesbyrå

📍 Værnesregionen, **Kjøpmannsgata 1**

☎ Døgnvakt: **468 86 344**

www.varnes-begravelse.no

FAGTRYKK

DESIGN • PRODUKSJON • MARKEDSPORTAL

BEGRAVELSESBYRÅ

**NÅR DU
TRENGER
OSS**

Renate Berg

☎ DØGNVAKT **73 97 05 00**

📍 Stjørdal-Meråker-Malvik-Selbu

WWW.BERGBEGRAVELSE.NO

BEGRAVELSESBYRÅET

Hyldmo

ROGER IVAR KNOTTEN
Døgnvakt 911 66 902

TRYGGHET & ERFARING

STJØRDAL • MERÅKER
MALVIK • SELBU • TYDAL

hyldmobegravelse.no

DRIFTSENHETEN VÆRNES

TEKST OG BILDER: PER HÅPNES

Fra 2010 har Stjørdal kirkelig fellesråd fått en ny driftsenhet som har sine lokaler på den nye parkeringsplassen ved Værnes kirke, bak museet.

Denne driftsenheten betjener Skatval, Værnes, Lånke, Elvran, Hegra, Okkelberg og Flora kirkegårder. Vi registrerer at det nå er slutt på å bruke hakke og spade for å få laget en grav. Nå er det gravemaskinen som har overtatt. På enkelte kirkegårder ble det brukt opp til 3 dager for å få gravd en grav. Dette på grunn av at jordmassene inneholdt mye stein. Det var heller ikke sjelden at det lå en stor stein midt i grava som måtte sprenges med dynamitt.

Driftsenheten er underlagt kirkevergen i Stjørdal og driftsleder er Johan Hofstad. I hans stab finner vi følgende personer: Leif Fremstad, gartner/kirkegårdsarbeider, Solrun Øfsti, gartner/kirkegårdsarbeider, Truls Rødde, snekker/kirkegårdsarbeider, Tuva Hatlelid Mortensen, sesongarbeider, Hege Fremstad, renhold.

Arbeidsoppgavene for Driftsenheten er:

Begravelser, Brøyting og strøing, plenklipping og stell av graver og blomsterbed, beskjæring av busker og trær,

renhold i kirkene, samt enkelt vedlikehold av kirker og driftsbygninger.

Som nevnt har Driftsenheten ansvaret for graving og gjengraving på 7 kirkegårder. Dette gjøres med ambulerende gravemaskin som betjenes av alle kirkegårdsarbeiderne.

På vinteren må gravingen forberedes med at det settes på elektrisk tiner, dette for tine opp spekt jordmasser før graving kan finne sted. De har også ansvaret for brøyting og

strøing inn til kirkene. Brøyting og strøing på parkeringsplassene så er det naboer med traktor som foretar dette. Plenklipping foretas en gang i uka på kirkegårdene og da leies det inn skoleungdom til dette arbeidet. Gartnerarbeidet består av beskjæring av busker og trær på tidlig vår og planting av stemor i bedene som blir erstattet med sommerblomster i juni og høstlyng i september. I tillegg stelles og vatnes det på de gravene som har betalt for denne tjenesten. En god del arbeid går med til oppretting av gravsteiner som har blitt forskjøvet av frosten.

De ansatte nevner også den viktige oppgaven de har ved å møte mennesker i alle sinnstilstander. De møter mennesker i sorg, glede, og ensomme. Her er det viktig å ha tid til å se og si noen ord til de menneskene man møter på kirkegården og i kirkene. Etter en arbeidsoppgave som har tatt spesielt på det følelsesmessige er det godt å ha kollegaer å snakke med og få ut det vonde og såre som en bærer på. En delt smerte er en halvert smerte, en delt glede er en dobbel glede. Alle gir uttrykk for at de har et godt arbeidsmiljø og trives med å gå på jobb og med kollegaene.

Fra venstre: Johan Hofstad, Tuva Hatlelid Mortensen og Solrun Øfsti.

ET HVITT OBJEKT BLANT FARGEDE

TEKST: MAGNAR RØNNING FOTO: ARTHUR HØYEN

Det kan jo bare stå der, å stikke seg ut, dette nybygde vedskjulet. Det var ikke det vi ville. Ville male det i samme «bygderød» farge som hytte og uthus. Må da vel ha litt system på sin fritidsbolig. Få integrert vedskjulet i vårt hyttetun. Integrering ble noe mer enn vi var klar over.

Karin og jeg ble enige om at dette må ha hjelp til for å få jobben gjort.

En telefon til Frivillighetsentralen i Selbu løste alt. En mørkhudet gutt med kruset hår kom og presenterte seg som Jeber. Jeber er født i Eritrea og har fått opphold i Norge. Oppdraget maling ble fort mindre viktig da vi forsto at det var kanskje en maler vi skulle engasjere til dette.

Første møtet med Jeber var godt, «kjemien» mellom oss stemte og vi kjente at et nytt vennskap var ugjenkallelig etablert.

Solskinnsdag.

Vi hadde funnet en ny god venn. Helt uventet, en gutt fra et lite gårdsbruk i Øst-Afrika.

Jeber rømte fra et regime som han ikke kunne tjene. En tvang til å bli soldat for dette regimet var umulig. Flukt ble løsningen. Den vonde historien skal vi la ligge.

Solskinnsdagen ble innledet med kaffe og fattigmann. Karin hadde fattigmann i fryseren, dette bakverket likte Jeber, kanskje mest på grunn av navnet.

Vi hadde fått et nytt medlem i vår familie, først i tyveårene og vennlig, hjelpsom og ydmyk for sin håpefulle framtid. En vanlig myte er at asylsøkere får så mye penger av vårt samfunn. Deres opplærte sparsomhet hjelper dem, ingen krone blir misbrukt.

For oss, i vår lille familie, var det god plass for Jeber.

Førerprøven.

En søndag i mars 2019 hadde Jeber overnattet hos en kamerat som bor på Stjørdal. Temesgen, som også er fra Eritrea. Planen var at Jeber og jeg skulle øvelseskjøre mye den dagen for det var førerprøve på mandag. Den natten hadde det kommet mye kram snø på Stjørdal og dette gjorde det lite hensiktsmessig å øve i slikt føre.

Hva gjør vi som alternativ? Mitt forslag er «vi går i gudstjeneste i Stjørdal Kirke.»

«Mamma Karin» som Jeber kaller henne, er på kirketjenerjobb. Ja det ville de begge to, en muslim og en ortodoks kristen. Begge like nyfiken på hvordan vi praktiserer vår måte å tjene Gud på.

Dette ble en opplevelsesrik dag for oss alle, inklusiv kirketjeneren.

JEG KLARTE DET!

Dagen etterpå, mandag på formiddagen, ringte min telefon. Det var Jeber. Hvorfor han ringte kunne ikke misforstås. JEG KLARTE DET, JEG KLARTE DET.

Førerkortet var berget og felles planer om bilkjøp fikk begynne.

Integreringen.

Vedskjul i samme farger som resten av husene ble oppdrag for en maler. Men følelsen av å bli godt kjent Jeber og flere av hans venner fra Eritrea, og å klare å integrere dem litt i vår kultur, fremstår som et slott sammenlignet med det lille vedskjulet.

Benytt blomsterfondene

Stjørdal: 4465 25 64450

Skatval: 4465 25 64604

Lånke: 4465 25 64566

Elvran: 4465 25 64574

Løsninger på oppgaver på Barnesiden

Oppgave 1: Savner DEG

Oppgave 2: Jeg vil reise.

Gåte på en måte:

1: Han gikk. **2:** Navnet ditt.

Takk til Sanitesforeningen Bygden.

Slik som tidligere var det de trofaste sanitetskvinnene som pyntet alterene i fastetiden, både i Værnes og Stjørdal kirke. Dere svikter aldri :-)

Slekters gang

Døpt i Stjørdal kirke:

251020 Eline Svare
140221 Livia Estelle Skjervold
280221 Ada Lidal

Døpt i Værnes kirke:

151120 Eira Aronsen Jamtøy
151120 Mari Risbakk Vikvang
151120 Amalie Isabell Hansen Smedstun
221120 Helena Kristine Aatlo Aasen
061220 Sigurd Henry Bååth-Einan
061220 Albert Aas Sandfærhus
131220 Filip Gabriëlsson Spende
131220 Erika Lyngvær
251220 Ellie Jablonski
100121 Jonathan Britez Skallerud
240121 Viktor Skotnes Lien Sæternes
210221 Amalie Salberg Kålås
210221 Erika Selboe
210221 Matheus Arntsen
070321 Filip Berg
070321 Charlotte Eggan
140321 Emma Eidem Uglem
140321 Edvin Mellberg Elveland
140321 Marius André Ulriksen Lundemo
140321 Renè Eriksen-Lundemo
210321 Alma Hongset Flormælen
040421 River Grace Crofts
110421 Martin Valsjø Nordgård

Døpt i Skatval kirke:

221120 Astrid Reistad
221120 Anton Skei
210321 Leah Kleven
210321 Josefine Hepsø Dahl

Døpt i Lånke kirke:

140321 Theo Solli Løvaas
140321 Sofie Fugelsnes
110421 Teodor Lønvik Kaspersen

Døpt i Elvran kapell:

140321 Ludvig Eidem Elvertrø

Døpt i annet sokn:

261220 Svanhild Raaen-Hendset
døpt i Okkelberg kapell
210221 Timea Malum Vutudal
døpt i Hegra kirke
070321 Tilje Hovdal Kvaal
døpt i Okkelberg kapell

Vigde Lånke kirke:

241020 Ana Marie Svenning Fordal og
Anders Svenning Fordal
121220 Malin Nygård og Dennis Høgsnes
Ulstad

Vigde Værnes kirke:

141120 Anne-Margrethe Kvam og
Vegar Granbom
121220 Monika Tryggvadottir Lyng Husby og
Inge Olav Lyng Husby
261220 Jeanette Vik og Petter Slungaard
030421 Lina Cepulyte og Johan Vikan Sæva-
reid

Vigde Stjørdal kirke:

300121 Eva Bremseth og Rolf Harald Tangen
200221 Oddrun Lien Jensen og Knut Larsen

Døde Stjørdal:

Sveinung Aune
Erna Helene Dahl
Magny Marie Hammer
Arna Ligård Solem
Ester Olive Ness
Knut Modulf Stomsvik
Karla Johanne Hjelmsstadbakk
Trond Olav Beitland
Laila Synnøve Solli
Solveig Walstad

Arnhold Bertine Rødsand
Ernst Helsø
Odd Birger Stokke
Inger Johanne Hyldmo
Ingrid Johanne Kjesbu Larsen
Ingeborg Bergitte Bjerkli
Solveig Ellinor Utby
Gunda Marie Hiller
Sigrun Margrethe Dahl
Randi Tangstad
Inger Øfsti
Arne Birger Borseth
Liv Arna Wiseth
Reidun Klungreset
Solveig Lovise Kristoffersen
Harald Brandåstrø
Steinar Raaen
Gudrun Kristine Reistad
Gudrun Myhre
Brit-Sofie Leinum
J. Solveig Skillingsstad
Lilly Signora Trønsdal

Døde Skatval:

Sverre Opheim
Reidun Aasvang
Odd Musum
Marie Johanne Skjervold
Helge Drogset
Annfrid Oline Grønning
Marit Alstad
Åse Haugberg, gr.lagt Levanger

Døde Lånke

Gunbjørg Leikvoll
Åse Renbjør
Agnes Johanne Garmo Dahle
Harald Holthe
Oddvar Hjelsvold
Gunvor Korsveien
Jenny Margrethe Granås
Terje Kringen

Urnelund ved Skatval kirke

Tekst og foto: Ingegerd Okkenhaug

Skatval fikk i fjor sin minnelund i likhet med Hegra, Lånke og Elvran. Vakkert plassert foran inngangspartiet ligger den med merkesteinen godt synlig. På steinen er det plass til ca. 60 navneplater. Foreløpig er det bare kommet to plater på steinen. På plena i forkant av steinen er det avsatt plass til å sette ned urner.

På den vakre steinbenken kan en sette seg ned, la tankene vandre og se utover bygda.

Minnesteinen ved Lånke kirke.

*Tekst: Magnar Rønning
Foto: Gunn Torill Bae*

Like øst for kirken er det opprettet urnelund ved Lånke. Den ligger fredelig til på nordre kant av kirkegården. Det blir mer beplantet og en hvilebenk står der. Et smijersstaiv med plass for avskårne blomster pryder stedet. Den første navneplaten er allerede kommet på minnesteinen.

Urnelund i Elvran

Ved Elvran kirke ligger urnelunden på nordre side av kirken. Plassen ligger fredelig til, skjermet fra trafikkstøyen fra Selbuveien. En annen viktig grunn er at her er løsjord dybden for liten til kistebegravelser, som krever «seks fot med jord». Her blir det også ordnet med beplantninger og bed. Minnestein mangler enda da bildet ble tatt.

ENDELIG VAR DAGEN KOMMET!

TEKST OG FOTO: RAGNHILD LJØKJELL, MENIGHETSPEDAGOG

Frivillige og ansatte hadde rigget klart for Tårnagent 2021 og LysVåken 2020 utenfor Lånke kirke søndag 7. mars 2021. Spente skulle vi arrangere i koronavirusvennlig versjon i to timer. Presis kl 16:30 kom det ryende 15 stk blide og forventningsfulle, og heldigvis godt kledte, barn og unge! Riktige klær viste seg å komme godt med i vinden.

Etter registrering hørte vi en fortelling fra Bibelen som skjedde for lenge siden. Den blinde Bartimeus bodde i byen Jeriko og satt ved vegen og tagg. Han hadde verken mulighet til jobb, hjelp fra NAV eller blinddeforbundet. Hvordan i all verden var hans liv? Kjenner vi noen som er blinde? Hvordan er det å være veldig svaksynt, og til og med blind?

Da Bartimeus skjønte at Jesus hadde kommet til byen, begynte han å rope høyt på Jesus, full av håp. Folk ba han tie stille, men da ropte han enda høyere. Jesus hørte han og spurte; «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Bartimeus ville så gjerne se!

Ryktene hadde gått foran Jesus om hvem han var og hva han gjorde. Rykter om de gode hendene, det varme, kjærlige blikket. Mannen som hjalp folk, ga verdighet. Samme hvem de var, hvordan ting var. Jesus sviktet ikke denne gangen, heller. Bartimeus fikk synet igjen! FOR en dag og forvandling det måtte bli!

Etterpå sang vi litt, og så ble det postløype gruppevis rundt kirka med symboljakt på kirkegården. Noen fant et forseggjort, svart, svært gammelt kors med svak skrift – helt for seg selv på kanten av kirkegården. Hva kunne dette bety? Hvordan vet vi at vi står utenfor ei kirke? Hvor mange vinduer har kirka, egentlig? Det hadde få tenkt over før. Vi ble testet i hva vi husket av fortellingen om Jesus og Bartimeus. Hvordan kan agenter være gode mot andre som ser dårlig?

Pizza og juice smakte fortreffelig etter ei ganske intens og hustrig økt i vind og snjo, og det ble raskt bestemt at gudstjenesten kl 18:00 med stor fordel kunne foregå

innendørs. Sokneprest Kristine hadde en god preken og barna sang bevegelsessangene de hadde lært av full hals. Deltakerne på Tårnagent fikk hver sin buff og boka «Skatter fra Bibelen». Deltakerne på LysVåken fikk det Nye Testamentet og T-skjorte. Jeg tror alle hadde en innholdsrik dag! Og tuusen hjertelig takk til alle frivillige ledere! Intet arrangement uten dere.

For Skatvals del ble LysVåken 2020 avvirket omtrent som den pleier helga 17. + 18.10.20, dog uten overnatting. Tårnagent i Skatval ble arrangert i kortere versjon 14.3.21. Utover våren håper vi også å kunne arrangere både LysVåken 2020 og Tårnagent 2021 for Hegra og Stjørdal. Og vanlig LysVåken 2021 forhåpentligvis til høsten? La oss be om det.

For INPUT, trosopplæringen i Stjørdal, Meråker, Hegra og Lånke menigheter

